

"Hem Yahudi milleti hırs ile ribâ ile hile dolabı ile rızıklarını zilletli ve sefaletli, gayr-ı meşru ve ancak yaşayacak kadar rızıklarını bulması,.." ifadesini devamıyla izah eder misiniz?

Yahudi milleti, dünyaya olan hırslarından dolayı tarihte hep zillet ve sefalet içinde yaşamışlardır. Haram yollar ile çok mal ve para biriktirmiş olmalarına rağmen, bu malın ve paranın sefasını sürememişlerdir. Allah tarafından, tarihte hep memleketsizlik ve hükümetlerin tokadına mahkum olarak yaşama cezasına çarptırılmışlardır.

Ama helal dairede ve kanaatkar yaşayan ve zekaca Yahudilerden daha geri olan bedevi ve köylüler, rahat ve huzur içinde yaşamışlardır. Bunun sebebi ise helal dairede ve kanaatkar olarak yaşamalarıdır.

Yahudiler, tarihte hep meskensiz ve memleketsiz, diğer milletlere bir sığıntı olarak yaşamışlardır. Bir kaç defa samimi olmalarına mükafat olarak devlet ve memleket kazanmışlardır. Bu memleket ve dönemlerden birisi Hz. (as) ve Hz. Süleyman (as) dönemleridir, diğeri ise şu anki İsrail devletidir.

Üstat bu konuyu şu cümleler ile özetliyor:

"Yahudi milleti hubb-u hayat ve dünyaperestlikte ifrat ettikleri için, her asırda zillet ve meskenet tokadını yemeye müstehak olmuşlar. Fakat bu Filistin meselesinde; hubb-u hayat ve dünyaperestlik hissi değil, belki enbiya-yı Benî İsrailiyenin mezaristanı olan Filistin, o eski peygamberlerin kendi milliyetlerinden bulunması cihetiyle, bir cihette bir ehemmiyetli hiss-i millî ve dinî olmasından, çabuk tokat yemiyorlar. Yoksa, koca Arabistan'da az bir zümre hiç dayanamayacaktı, çabuk meskenete girecekti." (1)

(1) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua.](#)